

Wymagania edukacyjne

1 Astronomia i grawitacja

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Z bliska i z daleka	porównuje rozmiary i odległości we Wszechświecie (galaktyki, gwiazdy, planety, ciała makroskopowe, organizmy, cząsteczki, atomy, jądra atomowe)		X		
	podaje definicję roku świetlnego	X			
	posługuje się pojęciem roku świetlnego		X		
	opisuje budowę Galaktyki i miejsce Układu Słonecznego w Galaktyce	X			
	wykorzystuje pojęcia prędkości i roku świetlnego do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych: rozróżnia wielkości dane i szukane; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje zadania związane z przedstawianiem obiektów bardzo dużych i bardzo małych w odpowiedniej			X	
	posługuje się informacjami dotyczącymi budowy Galaktyki pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczanych w internecie)				X
Temat dodatkowy: Amatorskie obserwacje astronomiczne	<i>planuje proste obserwacje astronomiczne, wybiera właściwe narzędzia lub przyrządy</i>			X	
	<i>odnajduje na niebie kilka gwiazdozbiorów i Gwiazdę Polarną</i>		X		
	<i>opisuje przebieg i wynik przeprowadzonej obserwacji, wyjaśnia rolę użytych narzędzi lub przyrządów</i>		X		
	<i>wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku obserwacji</i>	X			
	<i>wyjaśnia ruch gwiazd na niebie za pomocą ruchu obrotowego Ziemi</i>		X		
	<i>odnajduje na niebie gwiazdy, gwiazdozbiory i planety, posługując się mapą nieba (obrotową lub komputerową)</i>				X
Układ Słoneczny	wyjaśnia założenia teorii heliocentrycznej Mikołaja Kopernika	X			
	opisuje miejsce Układu Słonecznego w Galaktyce i miejsce Ziemi w Układzie Słonecznym	X			
	wymienia nazwy i podstawowe własności planet Układu Słonecznego i porządkuje je według odległości od Słońca		X		
	wskazuje różnice między planetami typu Ziemi (Merkury, Wenus, Ziemia i Mars) a planetami olbrzymimi (Jowisz, Saturn, Uran i Neptun)		X		
	opisuje i porównuje budowę planet Układu Słonecznego			X	
	wymienia i charakteryzuje inne obiekty Układu Słonecznego (księżyce planet, planety karłowate, planeto- idy, komety)			X	

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
	wyjaśnia obserwowany na niebie ruch planet wśród gwiazd jako złożenie ruchów obiegowych: Ziemi i obserwowanej planety				X
	rozwiązuje proste zadania związane z budową Układu Słonecznego		X		
	posługuje się informacjami dotyczącymi budowy Układu Słonecznego, a także poszukiwań życia poza Ziemią, pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczanych w internecie)			X	
Księżyc - towarzysz Ziemi	wyjaśnia, dlaczego zawsze widzimy tę samą stronę Księżyca	X			
	opisuje warunki panujące na Księżycu		X		
	wyjaśnia przyczynę występowania faz i zaćmień Księżyca		X		
	wykorzystuje wiedzę o charakterze naukowym do formułowania wniosków opartych na obserwacjach empirycznych dotyczących faz i zaćmień Księżyca		X		
	wyjaśnia, w której fazie Księżyca można obserwować zaćmienie Słońca, a w której Księżyca, i dlaczego nie następują one w każdej pełni i w każdym nowiu			X	
	wyjaśnia, dlaczego mieszkaniiec Ziemi częściej obserwuje zaćmienia Księżyca niż zaćmienia Słońca			X	
	posługuje się informacjami dotyczącymi zaćmień Księżyca i Słońca pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych				X
Gwiazdy i galaktyki	opisuje gwiazdy jako naturalne źródła światła	X			
	opisuje Słońce jako jedną z gwiazd, a Galaktykę (Drogę Mleczną) jako jedną z wielu galaktyk we Wszechświecie	X			
	wyjaśnia, na czym polega zjawisko paralaksy		X		
	opisuje zasadę pomiaru odległości dzielącej Ziemię od Księżyca i planet opartą na paralaksie i zasadę pomiaru odległości od najbliższych gwiazd opartą na paralaksie rocznej		X		
	przedstawia graficznie zasadę wyznaczania odległości za pomocą paralaks geo- i heliocentrycznej		X		
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z wykorzystaniem zasady paralaksy: szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; rozróżnia wielkości dane i szukane; zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	oblicza odległość do gwiazdy (w parsekach) na podstawie jej kąta paralaksy			X	
	posługuje się jednostkami: parsek, rok świetlny, jednostka astronomiczna			X	
	wyjaśnia, dlaczego Galaktyka widziana jest z Ziemi w postaci smugi na nocnym niebie				X
	posługuje się informacjami dotyczącymi klasyfikacji gwiazd i galaktyk pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych				X

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		podstawowe	rozszerzające	rozszerzające	dopełniające
Ruch krzywoliniowy	przedstawia graficznie wektor prędkości w ruchu prostoliniowym i krzywoliniowym		X		
	wykonuje doświadczenia wykazujące, że prędkość w ruchu krzywoliniowym skierowana jest stycznie do toru ruchu ciała			X	
	opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny	X			
	opisuje ruch jednostajny po okręgu, posługując się pojęciami okres i częstotliwość		X		
	podaje przykłady ruchu krzywoliniowego, szczególnie ruchu jednostajnego po okręgu	X			
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z ruchem jednostajnym po okręgu: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe związane z ruchem jednostajnym po okręgu			X	
	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. wskazuje i opisuje przykłady ruchu krzywoliniowego inne niż omawiane na lekcji				X
Siła dośrodkowa	opisuje ruch jednostajny po okręgu, posługując się pojęciem siły dośrodkowej; zaznacza na rysunku kierunek i zwrot siły dośrodkowej	X			
	wskazuje w otoczeniu przykłady sił pełniących funkcję siły dośrodkowej	X			
	planuje doświadczenie związane z badaniem cech siły dośrodkowej			X	
	wykonuje doświadczenie związane z badaniem cech siły dośrodkowej		X		
	opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny	X			
	opisuje zależność między siłą dośrodkową a masą, prędkością liniową i promieniem, wskazuje przykłady sił pełniących funkcję siły dośrodkowej		X		
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z siłą dośrodkową: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, korzystając ze wzoru na siłę dośrodkową			X	
posługuje się informacjami dotyczącymi, innych niż rozpatrywane na lekcji, przykładów sił spełniających funkcję siły dośrodkowej, pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych				X	

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Grawitacja	wskazuje w otoczeniu przykłady oddziaływań grawitacyjnych	X			
	opisuje oddziaływania grawitacyjne, posługując się pojęciem siły grawitacji	X			
	wyjaśnia, dlaczego w praktyce nie obserwujemy oddziaływań grawitacyjnych między ciałami innymi niż ciała niebieskie		X		
	wyjaśnia wpływ siły grawitacji Słońca na ruch planet i siły grawitacji planet na ruch ich księżyców, wskazuje siłę grawitacji jako przyczynę spadania ciał na powierzchnię Ziemi		X		
	posługuje się proporcjonalnością prostą	X			
	interpretuje zależności między wielkościami w prawie powszechnego ciężenia dla mas punktowych lub rozłącznych kul		X		
	opisuje doświadczenie Cavendisha				X
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z siłą grawitacji: rozróżnia wielkości dane i szukane; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących			X	
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, korzystając ze wzoru na siłę grawitacji				X
Siła grawitacji jako siła dośrodkowa	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. wskazuje przykłady sił grawitacji inne niż rozpatrywane na lekcji			X	
	wyjaśnia wpływ siły grawitacji na tor ruchu ciał niebieskich	X			
	opisuje działanie siły grawitacji jako siły dośrodkowej przez analogię z siłami mechanicznymi		X		
	wyjaśnia wpływ siły grawitacji Słońca na ruch planet i siły grawitacji planet na ruch ich księżyców, wskazuje siłę grawitacji jako przyczynę spadania ciał na powierzchnię Ziemi		X		
	wyjaśnia wpływ siły grawitacji na ruch ciał w układzie podwójnym				X
Loty kosmiczne	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. podaje przykłady ruchu pod wpływem siły grawitacji oraz odkrycia Izaaka Newtona			X	
	podaje ogólne informacje na temat lotów kosmicznych, wskazując przykłady wykorzystania sztucznych satelitów i lotów kosmicznych	X			
	opisuje ruch sztucznych satelitów wokół Ziemi (jakościowo)		X		
	podaje przykłady zastosowania sztucznych satelitów	X			
	posługuje się pojęciem pierwszej prędkości kosmicznej		X		
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z pierwszą prędkością kosmiczną: rozróżnia wielkości dane i szukane; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących			X	
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, korzystając ze wzoru na pierwszą prędkość kosmiczną, m.in. oblicza prędkość satelity krążącego na danej wysokości				X
posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. na temat historii lotów kosmicznych i wykorzystania sztucznych satelitów.			X		

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Trzecie prawo Keplera	posługuje się pojęciem satelity geostacjonarnego	X			
	opisuje ruch satelity geostacjonarnego		X		
	przedstawia graficznie eliptyczną orbitę planety z uwzględnieniem położenia Słońca	X			
	podaje i interpretuje treść III prawa Keplera		X		
	wskazuje przykłady wykorzystania satelitów geostacjonarnych i III prawa Keplera			X	
	wyznacza zależność okresu ruchu ciał od promienia orbity (stosuje III prawo Keplera)		X		
	wyjaśnia, w jaki sposób możliwe jest zachowanie stałego położenia satelity względem powierzchni Ziemi			X	
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z ruchem satelity geostacjonarnego oraz wykorzystaniem III prawa Keplera: rozróżnia wielkości dane i szukane; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, korzystając z III prawa Keplera				X
	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. na temat wykorzystania satelitów geostacjonarnych (innych niż omawiane na lekcji) oraz prac i odkryć Jana Keplera			X	
Ciężar i nieważkość	posługuje się pojęciem siły ciężkości, mierzy jej wartość za pomocą siłomierza, posługując się pojęciem niepewności pomiarowej	X			
	wyjaśnia, na czym polega stan nieważkości i podaje warunki jego występowania		X		
	wskazuje przykłady występowania stanu nieważkości	X			
	wyjaśnia, w jakich warunkach występują przeciążenie i niedociążenie			X	
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane ze stanem nieważkości: rozróżnia wielkości dane i szukane; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje zadania obliczeniowe związane z przeciążeniem i niedociążeniem w układzie odniesienia poruszającym się z przyspieszeniem skierowanym w górę lub w dół				X
posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. związanymi z występowaniem stanu nieważkości w statku kosmicznym oraz przeciążeniem i niedociążeniem			X		

2 Fizyka atomowa

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Efekt fotoelektryczny	opisuje przebieg doświadczenia, podczas którego można zaobserwować efekt fotoelektryczny; wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczenia; formułuje wnioski oparte na obserwacjach empirycznych dotyczących efektu fotoelektrycznego		X		
	wyodrębnia efekt fotoelektryczny z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia	X			
	opisuje efekt fotoelektryczny, wyjaśnia pojęcie fotonu	X			
	wskazuje przykłady zastosowania efektu fotoelektrycznego				
	posługuje się pojęciem fotonu oraz zależnością między jego energią a częstotliwością				
	odczytuje dane z tabeli, ocenia na podstawie podanej pracy wyjścia dla danego metalu oraz długości fali lub barwy padającego nań promieniowania, czy zajdzie efekt fotoelektryczny		X		
	wykorzystuje zasadę zachowania energii do wyznaczania energii i prędkości fotoelektronów			X	
	wyjaśnia, dlaczego założenie o falowej naturze światła nie umożliwia wyjaśnienia efektu fotoelektrycznego			X	
	wykorzystuje pojęcie fotonu i wzór na jego energię do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących			X	
	rozwiązuje złożone zadania związane ze zjawiskiem fotoelektrycznym				X
posługuje się informacjami dotyczącymi urządzeń, w których wykorzystywane jest zjawisko fotoelektryczne, pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczonych w internecie)				X	
Promieniowanie ciał	wyjaśnia, że wszystkie ciała emitują promieniowanie, wskazując przykłady	X			
	opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, formułuje wnioski oparte na obserwacjach empirycznych dotyczących promieniowania ciał	X			
	opisuje promieniowanie ciał		X		
	opisuje związek pomiędzy promieniowaniem emitowanym przez dane ciało a jego temperaturą		X		
	rozróżnia widma ciągłe i liniowe rozrzedzonych gazów jednoatomowych, podaje przykłady ciał emitujących widma ciągłe i widma liniowe			X	
	opisuje widmo wodoru	X			
	<i>odróżnia widma absorpcyjne od emisyjnych i opisuje różnice między nimi</i>	X		X	
	rozwiązuje proste zadania związane z promieniowaniem ciał		X		
	posługuje się informacjami dotyczącymi praktycznego wykorzystania analizy widmowej pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczonych w internecie)				X

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Atom wodoru	opisuje budowę atomu wodoru	X			
	wymienia postulaty Bohra	X			
	opisuje stan podstawowy i stany wzbudzone		X		
	stosuje zależność między promieniem n-tej orbity a promieniem pierwszej orbity w atomie wodoru		X		
	wymienia ograniczenia teorii Bohra			X	
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe dotyczące budowy atomu wodoru		X		
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe dotyczące budowy atomu wodoru				X
	posługuje się informacjami dotyczącymi poglądów na temat budowy atomu wodoru oraz życia i pracy naukowej Nielsa Bohra pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych			X	
Jak powstaje widmo wodoru	wykorzystuje postulaty Bohra i zasadę zachowania energii do opisu powstawania widma wodoru	X			
	interpretuje linie widmowe jako przejścia między poziomami energetycznymi atomów		X		
	interpretuje zasadę zachowania energii przy przejściach elektronu między poziomami energetycznymi w atomie wodoru z udziałem fotonu		X		
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe dotyczące przejść elektronu między poziomami energetycznymi w atomie wodoru z udziałem fotonu: szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; rozróżnia wielkości dane i szukane; zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących, np. oblicza energię i długość fali fotonu emitowanego podczas przejścia elektronu między określonymi orbitami			X	
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe dotyczące widma atomu wodoru i przejść elektronu między poziomami energetycznymi w atomie z udziałem fotonu, np. oblicza końcową prędkość elektronu poruszającego się po danej orbicie po pochłonięciu fotonu o danej energii				X
	posługuje się informacjami dotyczącymi budowy i widm atomów wieloelektronowych pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych			X	
Temat dodatkowy: Fale czy cząstki? Cząstki czy fale?	formuluje wnioski oparte na obserwacjach empirycznych dotyczących natury światła		X		
	opisuje falowe i kwantowe własności światła oraz fale materii		X		
	podaje argumenty na rzecz falowej i korpuskularnej natury światła oraz granice stosowalności obu teorii i teorię łączącą je w jedną			X	
	opisuje doświadczenia, w których można zaobserwować falową naturę materii				X
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z falami de Broglie'a: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących, np. oblicza długość fali materii określonych ciał			X	
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe związane z falami de Broglie 'a				X
	posługuje się informacjami dotyczącymi badań nad naturą światła oraz zastosowań teorii kwantowej pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych				X

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Temat dodatkowy: Jak działa laser	<i>wyjaśnia, czym światło lasera różni się od światła żarówki</i>		X		
	<i>podaje przykłady zastosowań laserów, a także zagrożenia światła laserowego dla wzroku</i>		X		
	<i>opisuje w uproszczeniu zjawisko emisji wymuszonej</i>			X	
	<i>opisuje zjawisko emisji wymuszonej</i>				X
	<i>rozwiązuje proste zadania obliczeniowe dotyczące promieniowania emitowanego przez laser: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności i podwielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących</i>		X		
	<i>posługuje się informacjami dotyczącymi przykładów zastosowania laserów innych niż rozpatrywane na lekcji, pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych</i>			X	

3 Fizyka jądrowa

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Jądro atomowe	wymienia cząstki, z których są zbudowane atomy	X			
	posługuje się pojęciami: <i>pierwiastek, jądro atomowe, izotop, proton, neutron, elektron</i>		X		
	podaje skład jądra atomowego na podstawie liczby masowej i atomowej	X			
	podaje przykłady izotopów		X		
	odczytuje dane z tabeli	X			
	wyjaśnia, dlaczego jądro atomowe się nie rozpada			X	
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe dotyczące składu jądra atomowego, rozróżnia wielkości dane i szukane		X		
	wyjaśnia pojęcie antymaterii				X
Promieniowanie jądrowe	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczonych w internecie), np. dotyczącymi doświadczenia Rutherforda nad rozpraszaniem cząstek α na bardzo cienkiej folii ze złota i odkrycia jądra atomowego oraz doświadczeń wykonywanych w akceleratorach				X
	opisuje zjawisko promieniotwórczości naturalnej, wskazując przykłady źródeł promieniowania jądrowego	X			
	wymienia właściwości promieniowania jądrowego α , β , γ		X		
	opisuje wybrany sposób wykrywania promieniowania jonizującego		X		
	formułuje wnioski oparte na obserwacjach empirycznych dotyczących zjawiska promieniotwórczości	X			
	opisuje zasadę działania licznika Geigera-Mullera			X	
	odczytuje dane z tabeli	X			
	porównuje przenikliwość znanych rodzajów promieniowania oraz szkodliwość różnych źródeł promieniowania			X	
Reakcje jądrowe	wyjaśnia, jak promieniowanie jądrowe wpływa na materię i organizmy, opisuje sposoby ochrony przed promieniowaniem		X		
	podaje przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości		X		
	opisuje rozpad alfa, beta (nie są wymagane wiadomości o neutrinach) oraz sposób powstawania promieniowania gamma		X		
	opisuje reakcje jądrowe, stosując zasady: zachowania liczby nukleonów, zachowania ładunku i zachowania energii		X		
	odróżnia reakcje jądrowe od reakcji chemicznych	X			
	posługuje się pojęciami jądra stabilnego i jądra niestabilnego	X			
					X
					X

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
	rozwiązuje proste zadania związane z reakcjami jądrowymi: rozróżnia wielkości dane i szukane, odczytuje dane z tabeli		X		
	posługuje się informacjami dotyczącymi występowania i właściwości omawianych izotopów promieniotwórczych (np. izotopu radonu) pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych zamieszczonych w internecie)			X	
Czas połowicznego rozpadu	opisuje rozpad izotopu promieniotwórczego, posługując się pojęciem czasu połowicznego rozpadu	X			
	rysuje wykres zależności liczby jąder, które uległy rozpadowi, od czasu		X		
	sporządza wykres na podstawie danych z tabeli (oznaczenie wielkości i skali na osiach), odczytuje dane z wykresu			X	
	wyjaśnia zasadę datowania substancji na podstawie składu izotopowego, np. datowanie węglem ¹⁴ C		X		
	podaje przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości (datowania substancji na podstawie składu izotopowego)	X			
	rozwiązuje proste zadania związane z pojęciem czasu połowicznego rozpadu: rozróżnia wielkości dane i szukane, odczytuje dane z tabeli i zapisuje je w formie tabeli		X		
	rozwiązuje zadania obliczeniowe metodą graficzną, korzystając z wykresu przedstawiającego zmniejszanie się liczby jąder izotopu promieniotwórczego w czasie		X		
	posługuje się informacjami dotyczącymi metody datowania radiowęglowego pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych			X	
Energia jądrowa	podaje przykłady zastosowania energii jądrowej	X			
	opisuje reakcję rozszczepienia uranu ²³⁵ U w wyniku pochłonięcia neutronu, podaje warunki reakcji łańcuchowej		X		
	opisuje działanie elektrowni atomowej			X	
	wymienia korzyści i zagrożenia płynące z energetyki jądrowej		X		
	opisuje reakcje termojądrowe w gwiazdach i w bombie wodorowej		X		
	wyjaśnia, skąd pochodzi energia Słońca i innych gwiazd		X		
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z energią jądrową: rozróżnia wielkości dane i szukane, odczytuje dane z tabeli			X	
	przytacza i ocenia argumenty za energetyką jądrową i przeciw niej			X	
	przedstawia trudności związane z kontrolowaniem fuzji termojądrowej				X
	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych dotyczącymi korzyści i zagrożeń związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej w elektrowniach konwencjonalnych (m.in. opartych na spalaniu węgla) i elektrowniach atomowych, a także historii rozwoju energetyki jądrowej oraz tragicznych skutków zrzucenia pierwszych bomb atomowych na Japonię i awarii elektrowni jądrowej w Czarnobylu				X

Zagadnienie (temat lekcji)	Cele operacyjne Uczeń:	Wymagania			
		podstawowe		ponadpodstawowe	
		konieczne	podstawowe	rozszerzające	dopełniające
Deficyt masy	interpretuje zależność $E = mc^2$		X		
	posługuje się pojęciami: energia spoczynkowa, deficyt masy i energia wiązania	X			
	rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z deficytem masy i energią wiązania - oblicza energię spoczynkową, deficyt masy i energię wiązania dla dowolnego pierwiastka układu okresowego: rozróżnia wielkości dane i szukane; przelicza wielokrotności; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych; odczytuje dane z tabeli; zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących		X		
	rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, m.in. oblicza ilość energii wyzwolonej w podanych reakcjach jądrowych			X	
	posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. na temat życia i pracy A. Einsteina, a także jednej z najważniejszych zależności występujących w przyrodzie - zależności energii wiązania przypadającej na jeden nukleon od liczby masowej				X
Temat dodatkowy: Życie Słońca	podaje wiek Słońca i przewidywany czas jego życia	X			
	opisuje powstanie Słońca i jego przyszłe losy		X		
	opisuje przemiany jądrowe, które będą zachodziły w Słońcu w przyszłych etapach jego życia				X
	posługuje się informacjami na temat ewolucji Słońca pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych			X	
Temat dodatkowy: Życie gwiazd - kosmiczna menażeria	wyjaśnia, że każda gwiazda zmienia się w czasie swojego życia	X			
	wymienia podstawowe właściwości czerwonych olbrzymów, białych karłów, gwiazd neutronowych i czarnych dziur		X		
	opisuje ewolucję gwiazdy w zależności od jej masy			X	
	opisuje przemiany jądrowe zachodzące w gwiazdach w różnych etapach ich życia				X
	posługuje się informacjami na temat ewolucji gwiazd pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych				X
Wszechświat	opisuje Wielki Wybuch jako znanego Wszechświata		X		
	podaje przybliżony wiek Wszechświata	X			
	opisuje rozszerzanie się Wszechświata (ucieczkę galaktyk)			X	
	wyjaśnia, skąd pochodzi większość pierwiastków, z których zbudowane są materia wokół nas i nasze organizmy			X	
	opisuje zasadę określania orientacyjnego wieku Układu Słonecznego		X		
	wyjaśnia, że obiekty położone daleko oglądamy takimi, jakimi były w przeszłości		X		
	wyjaśnia, że proces rozszerzania Wszechświata przyspiesza i nie wiemy jeszcze, dlaczego się tak dzieje			X	
posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów, w tym popularnonaukowych, m.in. na temat historii badań Wszechświata (np. prace E. Hubble'a, A. Wolszczana) oraz ewolucji gwiazd; formułuje wnioski oparte na wynikach obserwacji i badań Wszechświata				X	

Pomiar osiągnięć uczniów odbywa się za pomocą następujących narzędzi:

1. sprawdziany - po każdym dziale , wyjątkowo - dwa sprawdziany na dział;
2. kartkówki – ok. 4 – 5 w okresie;
3. odpowiedzi – co najmniej jedna w okresie;
4. pisemne i ustne prace domowe;
5. prace długoterminowe (referaty, projekty edukacyjne, prezentacje).

1. Sprawdziany pisemne z większej partii materiału są zapowiadane z co najmniej

1-tygodniowym wyprzedzeniem i podawany jest zakres sprawdzanych umiejętności

i wiadomości. Uczeń nieobecny na sprawdzianie musi go napisać w terminie uzgodnionym

z nauczycielem, nieprzekraczającym 1 miesiąca od powrotu ucznia do szkoły. Sprawdzian napisany na ocenę niedostateczną uczeń obowiązkowo poprawia. Poprawa pozostałych ocen jest dobrowolna i odbywa się w przeciągu 2 tygodni od podania informacji o ocenach. Uczeń poprawia pracę tylko jeden raz.

2. Kartkówki obejmujące materiał ostatnich trzech lekcji nie muszą być zapowiadane i nie przewiduje się ich poprawiania.

3. Ustala się następujący sposób przeliczania punktów uzyskanych ze sprawdzianów na stopnie:

100% i zad. dodatkowe	celujący
99% - 90%	bardzo dobry
89% - 75%	dobry
74% - 50%	dostateczny
49% - 30%	dopuszczający
poniżej 30%	niedostateczny

4. Uczeń ma prawo do zgłoszenia nieprzygotowania do lekcji: 1 raz w ciągu okresu przy jednej godzinie fizyki tygodniowo albo 2 razy przy dwóch godzinach.

5. Uczeń ma prawo do zgłoszenia braku zadania: 1 raz w ciągu okresu przy jednej godzinie fizyki tygodniowo albo 2 razy przy dwóch godzinach.

6. Odpowiedzi ustne obejmują tematykę przerabianego aktualnie działu. Uwzględniana jest też wiedza niezbędna dla danego tematu (np. wiadomości z matematyki, przeliczanie jednostek).

7. Uczeń zobowiązany jest prowadzić zeszyt przedmiotowy jeden na cały rok szkolny. Uczeń nieobecny w szkole ma obowiązek uzupełnić brakujące notatki.

Kryteria oceny śródrocznej i rocznej:

1. Ocenę śródroczną (roczną) wystawia nauczyciel na co najmniej tydzień przed terminem klasyfikacyjnego posiedzenia Rady Pedagogicznej. Ocena jest jawna.

2. Ocenę roczną proponowaną przez nauczyciela można zmienić zgodnie z postanowieniami Statutu Szkoły. Uczeń przystępuje do pisemnego sprawdzianu wiadomości i umiejętności obejmujących treści realizowane przez cały rok szkolny.